

Οι γυναίκες στον Εθνικοσοσιαλισμό

Το σημερινό ερώτημα είναι το εξής: Ποια ήταν η θέση της γυναίκας στις Εθνικοσοσιαλιστικές κοινωνίες ανά τους αιώνες, σε σύγκριση πάντα με τις αντίστοιχες κοινωνίες που αναπτύχθηκαν στον ίδιο χρόνο; Ο Εθνικοσοσιαλισμός ήταν και είναι μία ιδεολογία επαναστατική και αυτό την κάνει πάντα επίκαιρη όταν εμφανίζεται. Η ίδια της αυτή η φύση είναι μια σαφής απάντηση προς όλους τους πουριτανούς.

Η ίδια η ιστορία της είναι μια σαφής απάντηση στους φιλελεύθερους και τους δημοκράτες, μια ανωτερότητα που μόνο να την κρύψουν μπορούν. Θα μπορούσα να περιοριστώ σε μια στεία ιστορική ανάλυση του θέματος, όμως προφανώς και δεν θα το κάνω. Το κυρίαρχο ερώτημα που υποβόσκει κάτω από κεντρικό ερώτημα που έθεσα είναι το εξής: Ποια ΘΑ είναι η θέση της γυναίκας σε ένα μελλοντικό Εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς; Αυτό είναι και το βασικό ερώτημα κάθε παραγράφου της Ιστορίας, δηλαδή τι θα γίνει άμα βρεθεί ο Κόσμος σε ανάλογες καταστάσεις όπως στο παρελθόν. Τα ερωτήματα σχετικά με τον Εθνικοσοσιαλισμό ,ειδικά ,είναι επείγοντα μιας και όλοι μπορούμε να δούμε ότι οι καταστάσεις έχουν αρχίσει και θυμίζουν 1932.

Η οικονομική κρίση καλά κρατεί και τα Εθνικιστικά κινήματα έχουν αρχίσει και ορθώνονται σε όλη την Ευρώπη. Το καπιταλιστικό τέρας ευτυχώς για άλλη μία φορά νιώθει φοβερά σίγουρο για τον εαυτό του. Επιστρέφοντας στο θέμα μας να πω ότι θα ειπωθούν πράγματα που θα κάνουν τις φεμινίστριες να θυμώσουν, όχι γιατί ότι γραφεί θα είναι εναντίον των γυναικών με οποιονδήποτε τρόπο, αλλά γιατί θα είναι υπέρ των γυναικών σε μορφή που οι φεμινίστριες δεν θα μπορούσαν ποτέ ούτε να ψελλίσουν. Ιστορικά πρώτα και ιδεολογικά μετά θα προσπαθήσουμε μαζί να αφουγκραστούμε τον παλμό του παρελθόντος

και τον απόηχο του στο μέλλον. Οι ιστορικές στάσεις που θα κάνουμε θα είναι δύο χάριν συντομίας και για να μην σας κουράζω άσκοπα. Η μία θα γίνει στην Σπάρτη του Λυκούργου και η άλλη θα γίνει στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Σε δύο Πολιτείες που έχουν τόσα κοινά μεταξύ τους, όπως την συκοφαντία που έχουν δεχθεί και την σιωπή σχετικά με την πολιτική τους.

Σπάρτη

Η Σπάρτη μπορεί να μην ονόμαζε επισήμως το πολίτευμα της Εθνικοσοσιαλιστικό, όμως η πολιτική και η πνευματική της κληρονομιά είναι καθαρά Εθνικοσοσιαλιστική, όπως άλλωστε το παραδέχεται και το σύνολο των φιλολόγων. Ο Πλάτων στην “Πολιτεία” του είναι φανερά επηρεασμένος από την Λακεδαίμονα και μάλιστα ίσως και να φτάνει πιο κοντά στο Εθνικοσοσιαλιστικό ιδεώδες για την εποχή του, όμως φυσικά είναι πάντα πιο εύκολα τα λόγια από τις πράξεις, ακόμα και αν αυτά τα λόγια είναι του Πλάτωνα.

Μια αρκετά ενδιαφέρουσα παρατήρηση του καθηγητή Λιαντίνη σχετικά με τον Πλάτωνα είναι ότι καταδικάστηκε από τους Αθηναίους γιατί ήταν φιλό-λάκων. Για να εξετάσουμε το ζήτημα της ζωής των γυναικών στην Αρχαία Σπάρτη θα πρέπει πρώτα από όλα να δούμε λιγάκι την θέση των γυναικών στις άλλες πόλεις κράτη και κυρίως στην Δημοκρατική Αθήνα. Στην Αρχαία Ελλάδα, λοιπόν, και στην Αθήνα του Περικλή ειδικότερα η γυναίκα αποτελεί διακοσμητικό στοιχείο, καθώς δεν έχει δικαίωμα ούτε καν στην ύπαρξη.

Ο άνδρας, είτε ο πατέρας της είτε ο σύζυγός της αργότερα, αποτελούσε τον άρχοντα της που είχε πλήρη δικαιοδοσία πάνω της ακόμα και στο αν θα ζήσει. Στην Δημοκρατία των Αθηνών η γυναίκα ήταν ένα στολίδι, ένα παιχνίδι για τον άνδρα και τίποτα παραπάνω και

σε οποιαδήποτε περίπτωση δεν μπορούσε να έχει περιουσία ή δικαιώματα. Η εικόνα αυτή είναι ο κανόνας στην Αρχαία Ελλάδα. Η Σπάρτη αποτελεί την εξαίρεση, όπως άλλωστε σε όλα.

Η γυναίκα στην Σπάρτη έχει δικαίωμα στην ιδιοκτησία, στον αθλητισμό, στην επιλογή του συζύγου της και στην πολυανδρία. Η πολυανδρία σήμαινε ότι μία γυναίκα μπορούσε να τεκνοποιήσει άμα ήθελε με κάποιον εκτός του συζύγου της. Είχε επίσης δικαίωμα να αλλάξει σύζυγο ή ακόμα και να πορευτεί μόνη της αν ο σύζυγος της πέθαινε. Ενδεικτικό της διαφοράς στα δικαιώματα των γυναικών ήταν ότι οι Σπαρτιάτισσες ήταν οι μόνες γυναίκες, με μοναδική ίσως εξαίρεση την Σαπφώ από την Λέσβο, στον αρχαίο κόσμο από τις τάξεις των οποίων προήλθαν Φιλόσοφοι και Ποιήτριες.

Ενδεικτικός είναι ο διάλογος μεταξύ μίας Ελληνίδας μη Σπαρτιάτισσας με μία Λάκαινα όπου η δεύτερη απαντώντας στην ερώτηση της πρώτης που έλεγε ότι οι Σπαρτιάτισσες είναι οι μοναδικές γυναίκες στην Ελλάδα που εξουσιάζουν τους άνδρες τους απάντησε “Γιατί μόνον εμείς γεννάμε άνδρες”. Αυτή η φράση, φυσικά, είναι ενδεικτική και της ανδρείας των Σπαρτιατών και της κοινωνικής δομής της Σπάρτης, μίας κοινωνίας που ήταν δομημένη με γνώμονα το κοινό και όχι το ατομικό καλό.

Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία

Βρισκόμαστε στο 1932 και η νίκη του NSDAP συγκλονίζει όχι μόνο την Γερμανία, αλλά

ολόκληρο τον κόσμο, θετικά ή αρνητικά δεν έχει σημασία. Εκείνη η μέρα των εκλογών ήταν εξίσου σημαντική, βέβαια, και για τις γυναίκες της Γερμανίας. Η Γερμανία που τόσο εξευτελιστικά είχε υποστεί την συνθήκη των Βερσαλλιών μέσα σε ελάχιστο χρονικό διάστημα έγινε παγκόσμια υπερδύναμη. Συνολικά η περίοδος λιτότητας τους ήταν το 1/20 από την λιτότητα στην οποία μας έχουν υποβάλει οι πολιτικοί στην Ελλάδα και αυτό αρκούσε για να ορθωθεί ένα Έθνος ικανό να πολεμήσει ενάντια σε ολόκληρο τον κόσμο. Οι γυναίκες γίναν μάρτυρες μιας κοινωνικής και εργατικής πολιτικής που έκανε όλους τους εργάτες ανά τον κόσμο να ζηλεύουν τους Γερμανούς εργάτες.

Για πρώτη φορά δόθηκαν πληρωμένες άδειες σε όλους τους εργαζόμενους και οργανώθηκαν προγράμματα κοινωνικού τουρισμού, έτσι ώστε ο κάθε εργάτης να μπορεί να ταξιδέψει σε μία ξένη χώρα. Ενδεικτικά αναφέρω από αντιναζιστική πηγή ότι μία κρουαζιέρα στις Κανάριες νήσους κόστιζε 62 μάρκα, ποσό που ήταν εύκολα προσβάσιμο από το σύνολο των εργατών.

Οι γυναίκες τότε απόλαυσαν μητρικές άδειες και προνόμια που οι “σουφραζέτες” δεν θα μπορούσαν καν να ονειρευτούν. Ενώ οι “σουφραζέτες”, λοιπόν, στην υπόλοιπη Ευρώπη κήρυτταν την άρνηση της φύσης για τις γυναίκες και μέσα σε όλο το αντί-φυσικό τους παραλήρημα είχαν και αίτημα για δικαίωμα ψήφου, οι γυναίκες στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία είχαν πάρει την μοίρα τους στα χέρια τους έχοντας γυναίκες για ηγέτιδες τους. Ναι... Ίσως δεν έγινε κατανοητό... Ας το επαναλάβω. Εντός της ιεραρχίας του NSDAP υπήρχαν και γυναίκες σε ηγετικές θέσεις.

Μάλιστα ηγέτιδες των Γερμανίδων μπορούσαν να είναι μόνο Γερμανίδες και όχι άνδρες. Παρά την αντιναζιστική υστερία και τις απέλπιδες προσπάθειες σώζονται οι αποδείξεις για όλα αυτά και πολλά άλλα στις ομιλίες της Gertrud Scholtz-Klink . Ένα από τα πολύ χαρακτηριστικά προβλήματα των γυναικών εκείνης της εποχής ήταν ότι δεν τους επιτρεπόταν να έχουν ενασχολήσεις εκτός σπιτιού, εκτός και αν ο άντρας της ήταν πολύ προοδευτικός.

Στην Γερμανία υπήρχαν πολλά παραδείγματα που θα μπορούσα να αναφέρω, αλλά θα μείνω, χάριν χώρου, σε λίγες όπως η Hanna Reitsch , η οποία άρχισε να πετάει με αεροπλάνα το 1932 και έγινε η μόνη γυναίκα που της απονεμήθηκε ο Σιδηρούν Σταυρός και άλλα παράσημα ή η Elenore Baur που άνηκε στα SA. Όπως “τυχαίως” και οι τρεις αυτές γυναίκες παραμείναν φανατικές Εθνικοσοσιαλίτριες μέχρι και τον θάνατο τους, χρόνια αργότερα.

Συμπεράσματα για το Μέλλον

Ο Εθνικοσοσιαλισμός, όπως ήδη προείπαμε, είναι μια φύσει επαναστατική και ριζοσπαστική ιδεολογία. Είδαμε τις γυναίκες να έχουν πρωτοφανή δικαιώματα για την εποχή τους στην αρχαία Σπάρτη και μάλιστα ο Αριστοτέλης αναφέρει μερικούς άρχοντες ως “γυναικοκρατούμενους” για να δείξει ότι επηρεάζονταν από γυναίκες. Στην Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία αυτό συνεχίστηκε με τις γυναίκες να παρασημοφορούνται ακόμα και ως πιλότοι. Ποια είναι λοιπόν τα βασικά συστατικά της Εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας που οδήγησαν σε αυτά τα πρωτοφανή δικαιώματα για τις γυναίκες;

Ο Ξενοφώντας σχολίασε και είπε ότι στην αρχαία Σπάρτη ο σκοπός ήταν η ευγονική. Η αλήθεια είναι ότι σκοπός ήταν και η ευγονική, αλλά όχι μόνο. Ο σκοπός ήταν γενικά η δημιουργία μίας κοινωνίας, η οποία δεν θα στηρίζεται αποκλειστικά στους άνδρες, αλλά θα μοιράζει τα καθήκοντα απέναντι στο Έθνος στο σύνολο του πληθυσμού της. Πέρα από τον σκοπό υπάρχουν βέβαια και οι αιτίες, οι οποίες είναι ακόμα πιο ισχυρές από τον σκοπό σύμφωνα με την λογική της αιτιοκρατίας.

Η αιτιοκρατία που είναι τόσο αγαπητή στον φιλελευθερομαρξισμό απουσιάζει μόνο στην μελέτη των Εθνικοσοσιαλιστικών κοινωνιών, για έναν “μυστήριο” λόγο. Κοιτώντας την βάση της Εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας βλέπουμε τρεις λέξεις: Καθήκον, Αίμα, Τιμή. Η ευγονική προέρχεται από το Αίμα προφανώς και συνεπώς ένας ντετερμινιστής θα περίμενε να έχουν κάποιο απόηχο στην κοινωνία και οι δύο άλλες λέξεις.

Η λέξη Τιμή είναι άλλος ένας λόγος που οδήγησε στα πρωτοφανή δικαιώματα των γυναικών και στα δύο ιστορικά παραδείγματα που παρουσιάσαμε. Θεωρώ αδύνατον ένας άνδρας να διατηρήσει την Τιμή του ανέπαφη όταν αρνείται την φυσική ροπή της αξιοκρατίας, όταν αρνείται σε κάποιον να υπηρετήσει το Έθνος και πέρα των καθηκόντων της Φύσης του, αν αυτός μπορεί να το κάνει. Η έννοια του Καθήκοντος είναι αυτό που κάνει τον φεμινισμό απορριπτέο άνευ συζητήσεως, γιατί το πρώτιστο Καθήκον που πράττει κάποιος για το Έθνος του είναι αυτό που έχει ορίσει η Φύση και για τα δύο φύλα, δηλαδή η τεκνοποιία και την σωστή διαπαιδαγώγηση των τέκνων αυτών.

Δύο οι βασικοί πυλώνες του Εθνικοσοσιαλισμού η Αξιοκρατία και η Φύση ή μάλλον μόνο ένας η Φύση, αφού οι δύο προηγούμενοι ουσιαστικά είναι ένας. Ούτε στο παρελθόν, ούτε στο μέλλον πρόκειται να προδοθεί η Φύση και το Έθνος προκειμένου να εξυπηρετηθούν φεμινιστομαρξιστικά εκτρώματα. Στο παρελθόν η Ιδεολογία υπήρξε πάντα πρωτοπόρος σε όλα τα θέματα, συμπεριλαμβανομένου και του θέματος των γυναικών, είναι οπότε μοιραίο να συνεχίσει να το κάνει αυτό και στο μέλλον. Ας ετοιμάζονται, λοιπόν, οι Δημοκράτες και οι σύντροφοι τους οι Κομμουνιστές να προσπαθήσουν στο μέλλον να αποκρύψουν και άλλες πρωτοποριακές πολιτικές. Ας ετοιμάζονται αν και είναι καταδικασμένοι σε ήττα.